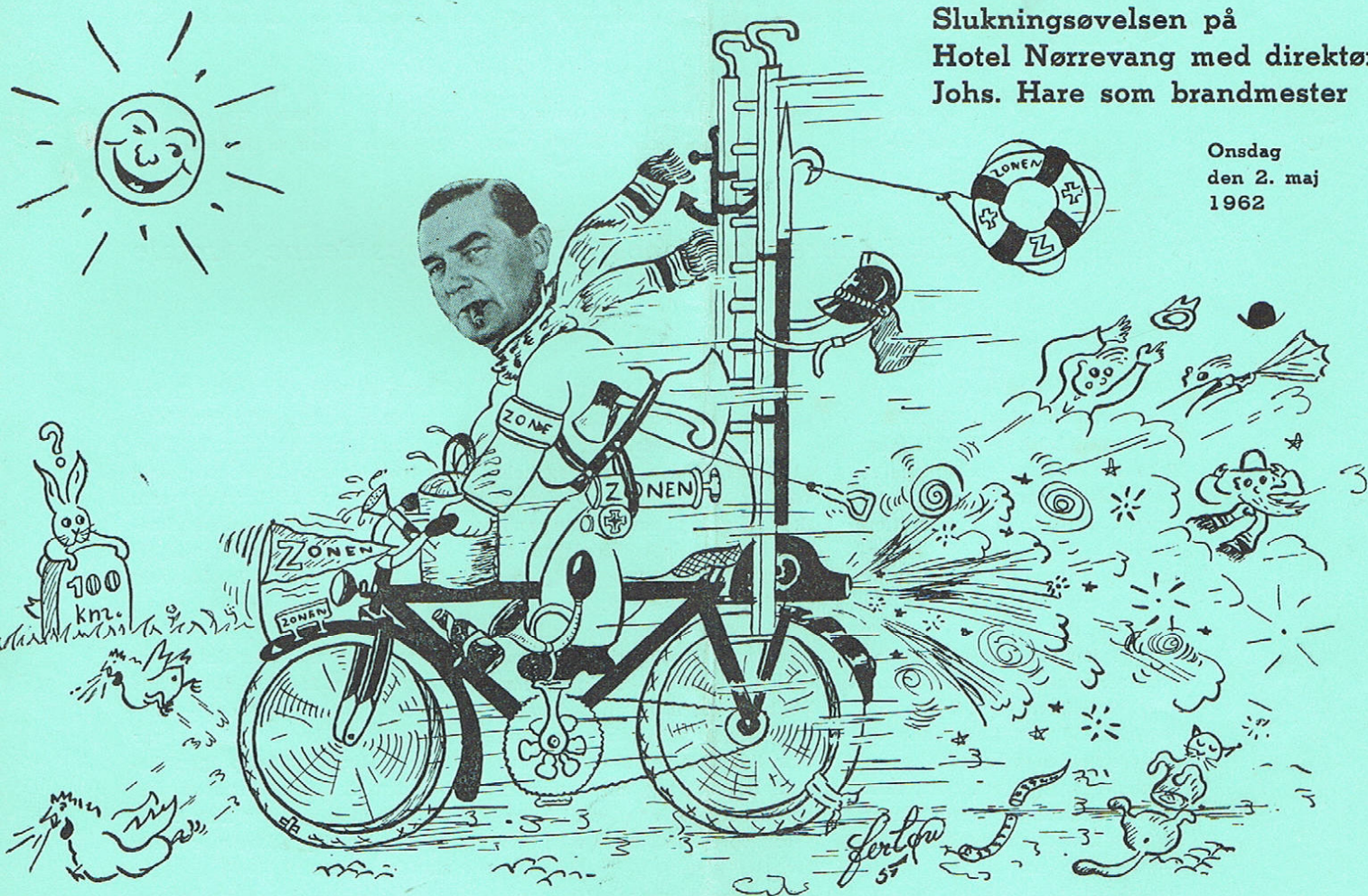

ZONE-SPRØJTEN

Slukningsøvelsen på
Hotel Nørrevang med direktør
Johs. Hare som brandmester

Onsdag
den 2. maj
1962

Exklusivt interview:

Med lempe man fare for at fange en Hare

Med eneret for Zonesprøjten bringes denne samtale

Når man skal have en samtale med Zonens direktør Johs. Hare, skal man faktisk gå i skole igen. Ikke for at lære gode manerer og afpoleret sprog, men ganske simpelt, fordi man sikrest træffer direktøren i Sdr. Vedby forskole, hvor han har indrettet sig hyggeligere end børnene i sin tid havde det.

For at komme ind i forskolen bevæger man sig gennem en forstue, et køkken i hvidt samt et bogskab. Så kan man finde direktøren enten ved pejsen, tegnebordet eller i cigarkassen, men oftest ved L'hombrebordet, hvor spar og klør es griner én i møde. — Hvorfor nu absolut slutte kredsløbet i en skole, har vi

spurgt direktøren, der ellers ikke af princip lader sig interviewe.

— Man bliver aldrig for gammel til at lære, lyder svaret, og hele mit liv har været en ubrudt skolegang, og derfor kan man lige så godt indrette sig på at slutte af i Sdr. Vedby skole, der slet ikke er så værst. Hvad mener De, unge mand, om en ægte portugisisk sardin frisk fra dåse, en bajer måske, — næh, jeg ser, De helst vil have en sodavand. Kik selv i køleskabet og find Dem lidt at stille sulten på. Bare duk hovedet og mas gennem bogskabet. Der er glas til højre, — og opvasken sørger man selv for.

— Et fødselsdagsønske?

— Når man kun fylder 75 år har man mange planer for fremtiden — men lad det nu ligge. Ta' Dem en frisk cigar og smid den gamle sure stump væk. Her skal være frisk luft i stuerne, ellers skælder madammen over røgen i gardinerne. Et ønske? Jo, lad mig være fri for bladsmørere.

— — —

Dermed var samtalen slut, — cigarerne kom frem, — Holmblads »salmebog« blev blandet — Zonen og 75 års fødselsdag var glemt. Haren undslap igen behændigt sit bytte. »Sorteper« sad tilbage uden spar og klør es — og den snedige Hare var atter skudfri og fro.

»Manillerne«.

... til lands, til vands, i luften

Melodi: Skærslipperens forårssang.

Der er en ø, som har fostret mange
af Danmarks største, det må vi tro,
de bliver hyldet i taler, sange,
på fjernsynsskærm og i radio.
Først Peter Jensen, den store dansker,
og dernæst andre med navne, som
vi i taknemmelighed nu gransker.
Fra Falsters gavmilde muld de kom!

Og tænk, blandt denne så stolte skare
har Falster fundet sin største mand.
Nu lyser navnet **Johannes Hare**
med glans udover det ganske land.
Du hører til de u-ortodokse,
du rager op, hvor du står og går,
endskønt du næppe er fuldt udvokset
(det sker, når du bliver hundred' år!)

Hos Chr. Boas stod du, Johannes,
og målte bændler, festons og bånd.
Og på din festdag skal det da sandes,
at der er andet end vid og ånd,
som gi'r sin mand alle tiders chance.
Du solgte medium, dowlas, twist,
og dame-bowser med elegance,
med lådden vrang og med rysterist.

Men verden vesten for sol og måne
gav ny impulser til døgnets kamp,
derovre var du tit ved at dåne
i speed, i tempo, i røg og damp.
Snart hjem igen gik det over dammen
— med hjernen voldsomt roterende —
har man sagt a, si'r man også amen,
det påstod du provokerende!

Din påstand fulgtes af dåd og handling,
selv Falck'en spændt fulgte slagets gang,
ula'siggørlig var den forvandling,
sligt var ej set her i Danevang.
Men Redningskorpset med Zonens stander
blev ikke blot en realitet,
nu Zonens fly-ambulancer lander.
Til lands — til vands — alt er kvalitet.

På alle fronter Johannes Hare
blev sjælen i sligt gigantisk værk,
men vi er nødt til at åbenbare,
at Nobel, Tørring og Schmidt og Færch
må dele æren med dig, Johannes,
det er en virk'lig enorm ration,
som til aroma af dig omdannes,
når du går ind for en ny station.

Man tvivler på, om det kan forsvares
at »gå i døgndrift« så mange år?
Men bare rolig — nu åbenbares,
at **lidt** privatliv Johannes får.
I Sdr. Vedby, den gamle skole,
har du et bogskab hængt op som dør — !
har du da mistet en hjerne-spole
i kampens hede? — tilgiv, jeg spør.

Nej, på hver front stod du fast og dygtig,
du brugte udspillet ekscellent,
men også modspillet var der kløgt i
(dit kortspil viser det — som bekendt!)
Tillykke, ven, med din sorte manke,
med din cigarstump, som ej forgår,
et enkelt gråt hår skal vi nok sanke
den dag, du fylder et hundred' år!

